

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II. Ka. 50/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	0	
1.CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Elku z dnia 20 grudnia 2023 r. sygn. akt II. K. 598/23

0.1.Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

0.1.Granice zaskarżenia

0.0.1.Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
o.o.1.Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.1. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.1. Ustalenie faktów

0.0.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.		Nie dotyczy		
0.0.1. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.		Nie dotyczy		

o.1.Ocena dowodów

o.o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Nie dotyczy	

o.o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	Nie dotyczy	

1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<u>Zarzut prokuratora</u> Obraża przepisów prawa materialnego tj. art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 01 lipca 2015 r. do 23 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. poprzez ich niezastosowanie i nie orzeczenie kary łącznej w stosunku do wszystkich podlegających połączeniu kar wymierzonych poszczególnymi	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>wyrokami jednostkowymi i połączenie węzłem kary łącznej wyłącznie kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Grajewie z dnia 06 marca 2020 r., sygn. akt II. K. 288/18 oraz kary łącznej 5 lat i 6 miesięcy orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku z dnia 13 grudnia 2019 r., sygn. akt II. K. 1034/18 podczas gdy w stosunku do D. J. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku z dnia 06 września 2023 r. sygn. akt II K. 456/23 orzeczono także karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, co zgodnie z regułą intertemporalną określoną w art. 4 § 1k.k., winno skutkować połączeniem wszystkich kar orzeczonych wyżej wymienionymi wyrokami Sądu Rejonowego w Grajewie i Sądu Rejonowego w Elku bowiem orzeczenia te uprawomocniły się zarówno przed jak i po 24 czerwca 2020 r. , orzeczono nimi kary tego samego rodzaju i inne podlegające łączeniu, a wszystkie wyżej wymienione kary podlegają wykonaniu</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zdaniem sądu odwoławczego podniesiony zarzut jest zasadny.</p> <p>Wyrokiem łącznym z dnia 20 grudnia 2023 r. w sprawie II. K. 598/23 Sąd Rejonowy w Elku połączył dwie kary łączne to jest:</p> <p>- karę łączną 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Grajewie z dnia 06.03.2020 r. w sprawie sygn. akt II. K.</p>		

288/18 przy czym ta kara łączna została orzeczona w miejsce kar jednostkowych ograniczenia wolności wymierzonych za przestępstwa popełnione w dniach 24 listopada 2017 r. oraz 24 listopada 2017 r. przy czym powyższy wyrok uprawomocnił się z dniem 03 czerwca 2020 r.

- karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Ełku w sprawie sygn. akt II. K. 1034/18 przy czym ta kara łączna została orzeczona na skutek połączenia kar pozbawienia wolności za przestępstwa popełnione od 03.10.2017 r. do 03.11.2017 r., w dniu 29.10.2017 r., w dniu 04.11.2017 r., w dniu 04.11.2017 r., w dniu 17.11.2017 r., od 23.08.2017 r. do 23.11.2017 r., od 18.05.2017 r. do 16.07.2017 r. przy czym powyższy wyrok uprawomocnił się z dniem 06.08.2020 r.

Wyroki te uprawomocniły się zatem pierwszy z nich przed 24 czerwca 2020 r. , a drugi z nich po tej dacie.

W tej sytuacji przepis art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorstwom dotkniętym skutkami Covid - 19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem Covid - 19 w ogóle nie ma zastosowania, a na ten przepis powołał się Sąd Rejonowy w Ełku wydając zaskarżony wyrok łączny. Przepisy te bowiem w ogóle pomijają mieszane stany faktyczno-prawne kiedy część wyroków skazujących została wydana i uprawomocniła się przed 24.06.2020 r. a część po tej dacie.

W wyroku z 19.10.2023 r. w sprawie sygn. akt V. KK. 233/23 SN orzekł, że przepis art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorstwom dotkniętym skutkami Covid - 19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem Covid - 19 / Tarcza 4,0/ opisuje dwa mechanizmy. Po pierwsze - tam gdzie wszystkie kary podlegające łączeniu wymierzono przed 24 czerwca 2020 r. i te wyroki uprawomocniły się przed tą datą tam zastosowanie znajdzie ustawa stara, bez

względu na to czy ustawa nowa była względniejsza/ art. 81 ust. 1 /. po drugie - tam gdzie wszystkie kary podlegające łączeniu orzeczono po 24 czerwca 2020 r. i co oczywiste one uprawomocniły się po tej dacie na takich samych zasadach należy stosować ustawę nową / art. 81 ust. 2 / .

Co istotne art. 81 ustawy Tarcza 4,0 stanowi jedynie przepis intertemporalny i nie wprowadza dodatkowej negatywnej przesłanki do łączenia kar. Oznacza to, że jeżeli skazany został ukarany wyrokami wydanymi przed 24 czerwca 2020 r. i one się uprawomocniły przed tą datą oraz wyrokami wydanymi po tej dacie i one się uprawomocniły po tej dacie /co oczywiste/, to nie jest możliwe powoływanie się na treść art. 81 tej ustawy przy czym jest możliwe połączenie tych kar przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Elku zastosował przepisy dotyczące kary łącznej obowiązujące przed 24 czerwca 2020 r. uznając, że są one względniejsze dla skazanego,

a zatem zastosował art. 4 § 1 k.k. Bez wątplenia był to właściwy wybór stanu prawnego. Natomiast Sąd nie połączył kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Ełku z dnia 06.09.2023 r. w sprawie sygn. akt II. K. 456/23 i umorzył postępowanie w tym zakresie na podstawie art. 572 k.p.k. podnosząc w uzasadnieniu, że przestępstwa których skazany D. J. (1) dopuścił się i za nie został skazany w/w wyrokiem zostały już popełnione w czasie kiedy nie obowiązywały te przepisy dotyczące kary łącznej, które obowiązywały do 24 czerwca 2020 r. bowiem były one popełnione w ciągu przestępstw do 23 lutego 2021 r. i tym samym tego wyroku nie można połączyć przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k.

Sąd jednak przeoczył, że część przestępstw wchodzących w skład tego ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. została popełniona przed datą 24 czerwca 2020 r. Otóż czyny opisane w punktach I, II, III, i IV zostały popełnione przed 24 czerwca 2020 r. Czyny z punktów I i II zostały popełnione 23 marca 2020 r. natomiast czyny z punktów III i IV zostały popełnione 20 marca 2020 r.

W tej sytuacji sąd odwoławczy uznał, że stosując zasadę z art. 4 § 1 k.k. i biorąc pod uwagę, że ciąg przestępstw to nie jest przestępstwo ciągle ani trwale tylko ciąg konkretnych czynów zabronionych popełnionych w konkretnej dacie i konkretnych okolicznościach uznał, że należy stosować ustawę względniejszą, a zatem tę obowiązującą do 23 czerwca 2020 r.

Stosownie do art. 4 § 1 k.k. w postępowaniu o wydanie

wyroku łącznego sąd ustalając która ustawa jest względniejsza dla sprawcy powinien porównać przede wszystkim stan normatywny z dnia orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego oraz stan normatywny z czasu popełnienia każdego z przestępstw pozostających w zbiegu.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy należy podnieść, że analiza relewantnych w tej sprawie stanów prawnych pozwala na wybranie stanu prawnego względniejszego, a zatem stanu obowiązującego do 24 czerwca 2020 r.

Stosując zatem art. 4 § 1 k.k. i mając na uwadze daty popełnienia przestępstw w tym czterech przestępstwach objętych ciągiem przestępstw z art. 91 § 1 k.k. / wyrok SR w Ełku z dnia 06.09.2023 r. w sprawie II. K. 456/23/ w sprawie/ należy stwierdzić, że zachodzi duże prawdopodobieństwo, że kara orzeczona tym wyrokiem również podlegałaby połączeniu .

Sąd pragnie podnieść, że te kary nie zostały jeszcze wykonane i aktualnie skazany wykonuje jedną z tych kar i dopiero po jej wykonaniu przejdzie do wykonywania pozostałych kar. Według przepisów obowiązujących do 23.06.2020 r. można zatem połączyć te trzy kary / w tym dwie łączne/ nie bacząc na to czy występuje realny zbieg przestępstw czy też nie.

Natomiast według przepisów obowiązujących od 24 czerwca 2020 r. nie można łączyć kar łącznych. Nie można też połączyć kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Ełku z dnia 06 września 2023 r. w sprawie II K 456/23 albowiem

<p>część przestępstw za które został D. J. skazany tym wyrokiem popełnił po wydaniu wyroków w których orzeczono te kary łączne uprzednio połączone. Nie wystąpił zatem realny zbieg przestępstw.</p> <p>Ponadto w art. 86 § 1 k.k., wyeliminowano orzeczenie kary łącznej z zastosowaniem pełnej absorpcji co już samo w sobie sprawie, że ustawa obowiązująca od 24 czerwca 2020 r. nie jest względniejsza w tej konkretnej sytuacji.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Elku do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek prokuratora zasadny albowiem aby połączyć dodatkową karę z dotychczas połączonymi przez Sąd Rejonowy w Elku należy przeprowadzić przewód sądowy w całości i na nowo.</p> <p>Ewentualne orzekanie reformatoryjne przez sąd odwoławczy spowodowałoby pozbawienie prawa skazanego do ewentualnej apelacji i tym samym pozbawiłoby jego prawa do dwuinstancyjnego postępowania.</p>		
<p>3.2.</p>	<p><u>Zarzuty obrońcy skazanego</u></p> <p>Błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie, że brak jest</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

podstaw do objęcia węzłem kary łącznej kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku z dnia 6.09.2023 r. w sprawie o sygn. akt II. K. 456/23 bowiem czyny za które została wymierzona kara w powyższym wyroku popełniono już w czasie gdy obowiązywał przepis art. 85 k.k. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19.06.2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami Covid 19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzeniu układu w związku z wystąpieniem Covid 19, a w konsekwencji umorzenie postępowania w tym zakresie podczas gdy przedmiotowym wyrokiem wymierzono karę za ciąg przestępstw popełnionych od 20 marca 2020 r. do 23 lutego 2021 r. zatem częściowo popełnionych przed 24 czerwca 2020 r. co prowadzi do wniosku, że należało, mając na względzie dyspozycję art. 4 § 1 k.k., objąć karę orzeczoną w/w wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku węzłem kary łącznej.

Zupełne pominięcie przez sąd pierwszej instancji dwóch prawomocnych wyroków wydanych wobec D. J. (1) tj. wyroku Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 10.10.2023 r. sygn. akt VI. K. 923/23 oraz wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 23.11.2023 r. sygn. akt XIII. K. 1264/23 , a w konsekwencji nie objęcie węzłem kary łącznej kar orzeczonych powyższymi wyrokami

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych zasadny. W zarzutach sformułowanych przez prokuratora zarzut ten ujęto jako obraza prawa materialnego tj. art. 4 § 1 k.k. i art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 24 czerwca 2020 r.

Analiza zaskarżonego wyroku i jego uzasadnienia prowadzi do wniosku, że faktycznie sąd pierwszej instancji dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych poprzez pominięcie relewantnego faktu - iż część przestępstw wchodzących w skład ciągu przestępstw o którym mowa w wyroku Sądu Rejonowego w Ełku z dnia 6.09.2023 r. sygn. akt II. K. 456/23 została popełniona przed datą 24.06.2020 r.

Argumentacja przytoczona przy omawianiu zarzutu prokuratora jest aktualna i w tym przypadku tak więc nie ma potrzeby jej powielania.

Warto jedynie podnieść że SN w wyroku z dnia 13.10.2021 r. w sprawie sygn. akt I KZP 2/21 dokonał wykładni kluczowych przepisów i stwierdził, że przepisy art. 81 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami Covid – 19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem Covid – 19 nie wyłączają stosowania art. 4 § 1 k.k. w sytuacji, gdy tylko jedna z kar, których połączenie sąd rozważa w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego, została prawomocnie orzeczona do dnia 23 czerwca 2020 r. albo po tej dacie. Pogląd ten w pełni zyskał aprobatę w orzecznictwie i doktrynie / vide wyrok SN z 19.10.2023 r. V KK

233/23, postanowienie SN z 25 lipca 2023 r. V KK 185/23, wyrok SA w Poznaniu z 14.06.2023 r. II AKa 133/23, wyrok SA w Poznaniu z 22 lutego 2023 r. II AKa 287/22

Natomiast zarzut pominięcia przez sąd kolejnych nowych wydanych wyroków wobec skazanego nie jest zasadny albowiem zgodnie z art. 575 § 1 k.p.k. jeżeli po wydaniu wyroku łącznego zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, z chwilą jego uprawomocnienia się poprzedni wyrok łączny traci moc. Z kolei potrzeba wydania nowego wyroku łącznego może się właśnie wiązać z wydaniem wobec skazanego kolejnego nowego wyroku skazującego w którym orzeczona kara podlega łączeniu z poprzednio orzeczonymi karami, które były połączone poprzednim wyrokiem łącznym.

(wyr. SA w Gdańsku z 27.10.2021 r., II AKa 273/21, Legalis).

Wniosek

Obrońca skazanego wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i połączenie czterech kar pozbawienia wolności i wymierzenie kary łącznej przy zastosowaniu pełnej absorpcji w wymiarze 5 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Jakkolwiek zarzut błędu w ustaleniach faktycznych podniesiony przez obrońcę skazanego sąd uznał za zasadny to jednak nie można było wydać orzeczenia reformatoryjnego to jest

zmienić zaskarżonego wyroku i połączyć czterech kar albowiem prowadziłoby to do pozbawienia skazanego prawa do odwołania się do sądu wyższej instancji w zakresie utworzonej na nowo kary łącznej co naruszyłoby zasadę dwuinstancyjności postępowania sądowego / tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11 kwietnia 2017 r. sygn. akt III. KK. 420.16 LEx 2281232.

Zgodnie z art. 6 k.p.k. (także skazanemu na podstawie art. 1 § 2 k.k.w.) przysługuje prawo do obrony. Należy ono do fundamentalnych praw człowieka potwierdzonych w aktach prawa międzynarodowego (art. 14 ust. 3 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, art. 6 ust. 3 lit. c Europejskiej Konwencji Praw Człowieka). Gwarantuje je także Konstytucja RP w art. 42 ust. 2. Ujęcie konstytucyjne prawa do obrony jest zbliżone do kodeksowego, ale bardziej precyzyjne, niż w art. 6 k.p.k. O ile w tym ostatnim przepisie zawarto ogólną formułę „przysługuje prawo do obrony”, to w art. 42 ust. 2 Konstytucji stanowi się o prawie do obrony we wszystkich stadiach postępowania.

Przyjąć więc należy, że nie jest dopuszczalne pozbawienie oskarżonego realnego korzystania z prawa do obrony w żadnym stadium postępowania. Nie może ulegać wątpliwości, że jedną z form korzystania z prawa do obrony jest sama możliwość zaskarżenia orzeczenia określającego po raz pierwszy w toku postępowania zakres odpowiedzialności karnej oskarżonego, nie tylko w formie wymierzenia określonych kar za przypisane przestępstwa, ale

też wymierzenie kar łącznych. Dodatkowej gwarancji w tym względzie, także w aspekcie prawa do obrony, należy upatrywać w art. 78 Konstytucji, przyznającym każdej ze stron prawo do zaskarżenia orzeczeń wydanych w pierwszej instancji (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 18.11.2008 r.,

sygn. II KK 121/08, Zbiór orzeczeń SN – Supremus). Byłoby obejściem tej gwarancji konstytucyjnej ukształtowanie modelu postępowania w taki sposób, by kara łączna wymierzana po raz pierwszy w sprawie o wydanie wyroku łącznego, nie podlegała zaskarżeniu przez skazanego zwykłym środkiem odwoławczym. Taki natomiast efekt może spowodować orzeczenie w niniejszej sprawie kary łącznej przez Sąd odwoławczy, co do pozostałych kar w sytuacji i gdy w ogóle nie orzekł w tym przedmiocie Sąd w pierwszej instancji.

Pozbawienie możliwości zaskarżenia takiego orzeczenia mogłoby naruszać wtedy w jaskrawy sposób, także prawo skazanego do obrony.

Rekapitulując należy więc stwierdzić, że w sprawie o wydanie wyroku łącznego, toczącej się w trybie art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., z uwagi na konieczność zagwarantowania skazanemu konstytucyjnego prawa do zaskarżenia wyroku sądu pierwszej instancji, a także do realizowania prawa do obrony przed sądem odwoławczym, wyłączona jest, co do zasady, możliwość wydania przez sąd drugiej instancji orzeczenia co do kary łącznej w sytuacji procesowej, w której sąd pierwszej instancji nie orzekł w przedmiocie kary łącznej obejmującej kary wymierzone

<p>za określone przestępstwa prawomocnymi wyrokami. Prawo skazanego do obrony nie byłoby naruszone tylko wtedy, gdyby sąd odwoławczy orzekł tę karę łączną z zastosowaniem pełnej absorpcji.</p>		
<p>3.3.</p>	<p><u>Zarzut obrońcy skazanego</u></p> <p>rażąca niewspółmierność kary to jest przesadna jej surowość polegająca na wymierzeniu kary będącej niemalże sumą kar wymierzonych poszczególnymi wyrokami to jest kary 6 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności a tym samym nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść skazanego D. J. (1), które winny mieć wpływ na wymiar kary łącznej tj. młody wiek skazanego, przed którym widnieje perspektywa wieloletniej izolacji w warunkach więziennych, a który zrozumiał swoje naganne zachowanie i postanowił zmienić swoje życie, zaistniałych zmian w życiu skazanego który popełniał przestępstwa będą młodym człowiekiem jeszcze nieukształtowanym bez odpowiednich wzorców przekazanych przez rodzinę, podczas gdy cele kary w zakresie społecznego oddziaływania a także cele zapobiegawcze, które ma osiągnąć wobec skazanego zostałyby z całą pewnością spełnione w sytuacji zastosowania zasady zbliżonej do absorpcji</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wniosek o zmianę wyroku i orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności na zasadzie absorpcji kar.</p>		

Wniosek	
Wcześniejsze zarzuty omówione przez sąd sformułowane przez prokuratora i obrońcę skazanego okazały się <u>dalej idące</u> i doprowadziły w konsekwencji do uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w Elku do ponownego rozpoznania dlatego też zarzut niewspółmiernie wysokiej kary łącznej i wniosek o zmianę wyroku i orzeczenie kary łącznej na zasadzie absorpcji okazały się bezprzedmiotowe.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	

1.OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
1.ROZSTRZYGNIĘCIE ODWOŁAWCZEGO	SĄDU
0.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
0.1.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

0.1.Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.1.Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
W niniejszej sprawie sąd odwoławczy nie mógł, z przyczyn wskazanych powyżej, zmienić zaskarżonego wyroku i wymierzyć nowej kary łącznej uwzględniającej inne skazania, a zwłaszcza wyrok Sądu Rejonowego w Elku z dnia 06.09.2023 r. w sprawie II.K. 456/23. Dlatego też w związku z koniecznością przeprowadzenia przewodu sądowego na nowo w całości zaskarżony wyrok sąd uchylił i przekazał sprawę do dalszego prowadzenia Sądowi Rejonowemu w Elku.		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
5.3.1.4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
0.0.1.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.1.Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
1.Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

1.PODPIS
Sędzia del. Mariusz Mazur Sędzia Jacek Przygucki Sędzia Maciej Romotowski